

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Quinam & ex quibus reditibusteneantur Ecclesias reparare?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

vel servando illi sepulturæ, baptismi, scrutinij &c. jus.

§. III.

Quinam & ex quibus redditibus teneantur Ecclesiæ reparare?

Ecclesiæ parochiales de jure antiquo in c. 1. & 4. b. t. & arg. c. si Episcopus 6. de off. ordi. in 6. ex redditibus suis ad fabricam deputatis reparati debent, si tales redditus habeant, vel si redditus tales non habeant, aut non habent sufficienter, cogi debent Ecclesiæ talium Rectores, & beneficiarii, ad contribuendum pro reparatione Ecclesiæ, si redditibus Ecclesiasticis fruantur, & ultra sustentationem necessariam beneficiatis superfit: vel denique in defectum prædictorum parochiani, qui in talibus Ecclesijs divina percipiunt, non tantum plebei, sed etiam nobiles, cum omnibus Ecclesiæ illa servire debeat, & sentire onus debeat, qui commodum sentit. Si vero jus Tridentini attendere velimus *Seff. 21. cap. 7. de reformas.* hic ordo servandus est: ut parochialium Ecclesiæ, quamvis patronatæ sint, si reparari, & refici ea debeant, fiat reparatio ex frumentis & proventibus quibuscumque, ad easdem Ecclesiæ quomodocunque pertinentibus, qui si non sint sufficientes, omnes patroni, & alij, qui fructus aliquos ex dictis Ecclesijs provenientes percipiunt, concurrent tenentur, & in horum tandem defectum parochiani, quacunque appellatione, exemptione, & contradictione remotâ, cogendi sunt.

In his tamen omnibus observati debet

consuetudo, quæ in primis inspicienda est, & tenenda: sicuti etiam circulum quæstionem, quid nomine Ecclesia veniat, & utrum sub ea appellatio etiam veniat domus parochialis: quamvis Patrones, qui fundaverint, aut edificavit Ecclesiæ, tribuendum pro Ecclesiæ reparante jure non teneretur, nisi certam librationem ab Ecclesiæ solvendam reperiret, uti facile ex Tridentini verbis probari potest, attendenda tamen effigie suetudo, hac etiam in quæstiōne.

§. IV.

De mutatione Ecclesiæ secularis in regularem, & dignitatem ejusdem.

Quid Ecclesia collegia secularia mutari possit in aliam collegia seu conventualem regularem cum consensu ordinarij, modo canonici secularibus, qui superunt, nullum fuit presidicium, *exc. ad audiendum 5. b. 1. 6.* alibi dictis pater, ac favor religionis, quæ stricior est, quam status clericorum secularium mereatur. Defraui tamen non possunt Ecclesiæ (præsentim secretæ sive secrete sint) ut lapides & ligna illicet ad profanos laicos usus applicentur *arg. 38. junct. Gloss. verbo ad preficationem Dicit. 1. de consecrat. quod enim sensu Deo dicatum est, non est ad usus profanos ulterius transfectendum *arg. 38. junct. 6.* dereg. in. in 6.*